Shabnam Alimardani Shafighs tale ved Danske Gymnasieelevers Sammenslutnings reception

Taler
Shabnam Alimardani Shafigh
Aftrædende organisatorisk næstforperson

Dato
4. juni 2026

Sted
Vibevej 31, 2400 København NV

Kære alle sammen,

Sekretariatet, aktivister, samarbejdspartnere, familier og venner af DGS.

Det er med stor vemod, at jeg skal tale foran jer alle sammen i dag. De fleste, der kender mig ved, at jeg har det svært med afslutninger, og at jeg kan blive meget, meget sentimental. Men det er også med enormt meget glæde, at jeg står her. Glæde over foreningslivet, glæde over demokratiet, glæde over mennesker, jeg har tilbragt det seneste år med.

Det er også sådan en dag som i dag, der bekræfter, at intet er permanent, også selvom jeg prøver at leve i en illusion af, at jeg kan gøre dette for evigt. Men det er jo heller ikke meningen, at DGS er et sted, hvor man skal være her for evigt. Charmen, eller egentlig også kernen, af vores forening er netop udskiftningen. Den 'store' organisatoriske udfordring; at vi mister ⅓ af vores medlemmer og udskifter sekretariatet hvert år - hvilket nogle gange leder til videns -og erfaringstab - kan også være en kæmpe fordel for os.

Det skaber nye idéer og tanker - og allervigtigst: bibeholder den nære kontakt til vores medlemmer. For allervigtigst er det jo, at det er gymnasieeleverne, der sætter retningen for DGS. Så selvom det er trist, at vi er en del der stopper, så er det også med bevidstheden om at det er det sundeste for vores foreningsudvikling. Men det skal man måske sige, som organisatorisk næstforperson.

I dag er det dog heller ikke bare et farvel til dette års sekretariat. Men også farvel til en hel årgang, der har brugt de sidste to, tre eller fire år på at dedikere og engagere sig i DGS. Enten som deltager til arrangementer, som valgte i en

regionsbestyrelse eller hovedbestyrelsen. Så til alle jer afgangselever, der har været DGS' stemme regionalt og lokalt - I er med til at sikre, at DGS kan ånde og leve i hele Danmark. Det skal I være stolte af.

DGS har eksisteret i 61 år, men kampen for bedre uddannelser og elevdemokrati har altid eksisteret. Den eksisterede før 1965, og den kommer til at fortsætte med at eksistere lige meget hvad. Den eksisterer igennem hver eneste gymnasieelev, der oplever, at deres

uddannelse kan forbedre sig. Igennem hver gymnasieelev, der har råbt op og ment, at noget ikke var godt nok.

Men man hører også tit snakken om, hvor dejligt vi har det i Danmark. Bare det at vores uddannelser er gratis, og at vi får SU, kan vi nogle gange tage for givet. Jeg kender det selv fra min egen baggrund. Jeg har forældre der ikke har haft de samme privilegier som mig. Privilegiet af at tage en gymnasial uddannelse. Jeg har forældre, der er vokset op i et land, hvor krig, revolution og kriser vi slet ikke kan tænke os til i Danmark, har fyldt i tilværelsen. Hvor mental trivsel, elevdemokrati, indflydelse på egen hverdag og demokratisk dannelse er temaer, de ikke engang har kunne drømme sig til. Den her bevidsthed har nogle gange gjort, at jeg har haft det ambivalent med mit arbejde i DGS. Jeg har fanget mig selv i at tænke: vi har det jo fantastisk i Danmark. Hvad mere er der at kæmpe for?

Men selvom vi har det bedre i Danmark, betyder det jo ikke, at kampen stopper. Tværtimod, skal vi netop først og fremmest være taknemmelige for hvor godt vi har det, men også anerkende, at vores problemer er helt usammenlignelige. Og at arbejdet langt fra er færdigt. For her er der altså stadig masser at kæmpe for.

Vi ser jo stadigvæk gymnasier, hvor der ikke er lige og fri adgang. Gymnasieelever der oplever diskrimination på baggrund af deres identitetsmarkører. Gymnasieelever der ikke bliver inddraget. Gymnasieelever i mistrivsel. Gymnasieelever der oplever barrierer i form af dårlig offentlig transport, brugerbetaling, dårlig sps-støtte. Og jeg kunne blive ved.

Jeg er altså hurtigt blevet mindet om alle grundene til hvorfor det her arbejde er så essentielt, når jeg bare har følt en snert af ambivalens. Bare at DGS som forening eksisterer er noget af det vigtigste vi kan gøre for gymnasieeleverne. Og

derfor regner jeg da også med, at DGS kæmper videre i mindst 61 år mere!

Men - vi har også haft mange organisatoriske succeser. Selvom en del af vores arbejde har været rammesat, så har der også været rum til at nytænke og gentænke den måde vi gør tingene på.

Vi afviklede kommunal- og regionsrådskampagne, hvor vi intenst besøgte 120 gymnasier inden vores Elevkonference med ekspress.

Vi har fået tre nye skoler meldt ind i DGS, Virum Gymnasium, Frederikshavn Gymnasium og Københavns Mediegymnasium.

Vi har arbejdet kreativt med vores SoMe, blandt andet ved at poste en sjov tiktok hver dag op til vores Landsmøde.

Vi har sagt farvel til Høje Taastrup Gymnasium, som vi har afholdt stormøder på det sidste årti og prøvet os frem med nye skoler til dette års arrangementer. Samtidig har vi gentænkt mange af vores organisatoriske elementer i arrangementerne. Både i form af koncertafvikling, bordopstilling, tolkning til vores IB og EB og meget mere.

Vi har i løbet af dette skoleår organiseret mere end 600 elever på tværs af alle vores arrangementer, netværk, kurser, skolebesøg og regionsbestyrelser.

Det er jeg mega stolt af!

Og de succeser er selvfølgelig noget vi har udrettet sammen. Jeg siger tit, at organisering er vores vigtigste redskab til at skabe forandring, men endnu vigtigere er fællesskabet der står bag. Det er når vi organiserer os sammen, at vi står stærkest. Når vi løfter i flok. Når vi er en del af noget, der er større end os selv. Og selvfølgelig, når vi trives og har det godt, at vi overhovedet kan få styrken, motivationen og idéerne til at skabe forandringen.

Og det fællesskab, kan jeg jo tydeligt se en dag som i dag. Vi er en masse DGS'ere samlet, og jeg synes bare det er helt vildt hvor meget kærlighed vi har alle sammen har for den her forening. Det varmer mit hjerte. Tænk at I er så mange, især jer aktivister, der kommer weekend efter weekend, år efter år af ren og skær kærlighed for den her organisation og for at skabe gode oplevelser for

gymnasieeleverne. Jeres tid og kræfter er uvurderlige.

Og når vi har et helt vildt seje fjern-sekretariat der har knoklet med alle mulige praktiske opgaver, der har rejst landet tyndt med vores ekspresser, taget skolebesøg, hjulpet til med de nationale arrangementer og generelt været en kæmpe drivkraft i foreningen i år.

Derudover har sekretariatet også bestået af fire fuldtidsfrikøbte. Karoline, Mads, Lukas, Sandra. Det har været en ære at bruge dette år sammen med jer og skabe projekter

sammen. Hver dag finder jeg noget nyt at beundre ved jer. Gåpåmodet, energien, ambitionerne, lysten, overblikket. I er sindssygt dygtige, og jeg har lært så meget ved at rette øjnene på jer.

Julie, Nina. Det har været guld værd at sparre med jer om ledelse, organisationsudvikling, trivsel og alt muligt andet spændende. Og det har også været trygt og rart, at der har været nogle voksne som har passet lidt på os som daglig ledelse nogle gange.

Alberte, Ida-Sofie (som ikke kunne være her i dag, desværre). Jeg mødte jer ordentligt første gang til receptionen sidste år, hvor du Alberte hurtigt tilbød mig spanskhjælp til min eksamen, som jeg nok aldrig har været foruden. Selvom I ikke ofte er på kontoret, håber jeg I hvor meget vi har sat pris på jeres rolige energi, venlighed og rare samtaler.

Freja, Maria. Jeg kunne sige så alverden (men jeg fik at vide, at jeg ikke skulle takke for meget), så jeg nøjes med at sige, at jeg nok aldrig kunne have gjort det her uden jer.

Til den tiltrædende daglige ledelse. Oscar, Asger og Sigge. Tillykke til jer. Det sidste stykke tid har sikkert været meget overvældende, og det kommer den nok også til at fortsætte med at være i nogle måneder endnu.

Da jeg stod i jeres sko sidste år, kunne jeg mærke et absurd pres over at skulle gøre det lige så godt som de gamle. Men I må love mig, at I ikke bruger tid på at sammenligne jeres år med vores, eller året før. I foreninger som vores, er bevidstheden om, at man står på skuldrene af hinanden enormt tydelig. Men

det er også noget af det smukkeste ved DGS. At vi bygger videre på hinandens fundament, på alt det årgangene før os har lagt. Og nu er det jeres år. Jeres tur til at bygge videre. Og med en ny regering og undervisningsminister, har I et spændende stykke arbejde foran jer. Jeg kan ikke vente med at se, hvad I kommer til at udrette, og hvilken vej I fører DGS hen.

Jeg er virkelig stolt af den her forening, og hvad den skaber for så mange mennesker. Tusind tak fordi I alle sammen er kommet i dag, og vil fejre elevdemokratiet med os. Skål for det og tak for ordet!

Kilde
Manuskript modtaget fra taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype
Digitalt manuskript

Tags
Afskedstale

URI
https://www.dansketaler.dk/tale/shabnam-alimardani-shafighs-tale-ved-danske-gymnasieelevers-sammenslutnings-reception